

**Informacja sprawozdawcza z działalności
Stacji Opieki i Gabinetu Rehabilitacyjnego
CARITAS w 2012.**

W 1992 roku Caritas Diecezji Opolskiej przystąpiła do organizowania nowoczesnego i unikalnego w skali kraju, systemu ambulatoryjnej opieki pielęgniarskiej nad ludźmi chorymi i starszymi w miejscu ich zamieszkania pod nazwą Stacje Opieki Caritas. Przystępując do tworzenia tych placówek, Caritas Diecezji Opolskiej pragnęła poprawić dostępność i jakość pielęgniarskiej opieki domowej na terenie całej diecezji. Aktualnie na terenie diecezji działają 54 stacje, w których zatrudnionych jest ok. 120 pielęgniarek dyplomowanych. Tak dużego i kosztochłonnego projektu opolska Caritas nie była w stanie realizować własnymi siłami. Oprócz kompletnego wyposażenia stacji, które Caritas otrzymała z Niemiec, konieczne było pozyskanie partnera, który w sposób znaczący i trwały chciałby partycypować w kosztach utrzymania placówek. Najwierniejszym partnerem okazały się władze samorządowe gmin województwa opolskiego.

Z jednej strony placówki te podkreślają daleko posuniętą samodzielność zawodu pielęgniarskiego, z drugiej zaś autonomia pielęgniarek realizowana jest w ścisłej współpracy z lekarzami podstawowej opieki zdrowotnej oraz pozostałymi ośrodkami służby zdrowia tak stacjonarnymi jak i ambulatoryjnymi. Stacje opieki ukazały reformatorom służby zdrowia ogromne perspektywy rozwoju i szerokie możliwości wykorzystania pielęgniarstwa środowiskowego.

Otwarcie naszej stacji w Białej miało miejsce 19 grudnia 1992 roku. Swoim zasięgiem obejmuje miasto i gminę Biała. Od początku zadania i cele realizowane są przez dwie wykwalifikowane pielęgniarki zatrudnione każda na cały etat. Działalność pielęgniarek Stacji Opieki ukierunkowana jest całkowicie na środowisko domowe pacjenta i respektuje najgłębsze potrzeby psychiczne człowieka, według których najbardziej naturalnym środowiskiem przeżywania choroby i starości jest dom, miejsce w którym człowiek czuje się u siebie, wśród krewnych, bliskich i przyjaciół. Personel naszej placówki uprzedza i wychodzi naprzeciw wyraźnie dostrzegalnej tendencji w polityce zdrowotnej w Polsce, polegającej na skracaniu okresu leczenia pacjentów w szpitalach i oddawaniu ich pod opiekę swoich rodzin. Największa część opieki i wsparcia udzielanego chorym świadczona jest właśnie w rodzinach. W sytuacji braku dostępności do świadczeń zdrowotnych i braku należytej opieki pielęgniarskiej ze strony rodziny, a także swoistej bezradności życiowej osób chorych i starych, osoby te wpadają w bardzo trudne położenie i spychane są na margines życia

społecznego. Stąd też rodzinę należy otoczyć szczególną opieką i skuteczną pomocą zdrowotną i socjalną.

Podstawowym kręgiem problemowym w naszym środowisku jest podeszły wiek, choroba i osamotnienie. Stacje krzewią kulturę, która ceni starość i akceptuje choroby. Działalność nasza wspiera nie tylko osoby chore jak również w/w rodzinę. Osobom osamotnionym poświęca się czas, natomiast rodzinę odciąża fizycznie i psychicznie w pielęgnacji.

Nie do przecenienia jest aspekt wychowawczy opieki sprawowanej nad chorym członkiem rodziny. Opieka nad chorym wymaga wykwalifikowanego personelu, ale w wielu sytuacjach pielęgniarce przysposabiają domowników do wykonywania prostych czynności pielęgnacyjnych. Innym z zadań jest kształtowanie w rodzinie prawidłowych postaw służących zachowaniu zdrowia oraz animowanie wspólnoty Kościoła na rzecz służby człowiekowi cierpiącemu oraz krzewienie międzyludzkiej solidarności. Podsumowując, nasze działanie w środowisku ma na celu przywrócenie optymalnej sprawności do prowadzenia samodzielnego i aktywnego stylu życia oraz integracji społecznej, poprawę jakości życia osób chorych, zapobieżenie ich marginalizacji i wykluczeniu społecznemu, naukę życia ze swoją chorobą, umożliwienie im jak najpełniejszej integracji ze środowiskiem

Nieocenioną pomocą w pielęgnacji chorych, jest wypożyczanie do domu pacjenta sprzętu do pielęgnacji i rehabilitacji chorych. Na wyposażeniu każdej stacji pozostają m. in. wózki inwalidzkie, łóżka elektryczne i zwykłe, materace przeciwodrażynowe, balkoniki, podnośniki itp. Sprzęt ten ułatwia zarówno rodzinom jak i personelowi medycznemu pielęgnację osób zwłaszcza obłożnie chorych oraz podnosi samodzielność i komfort rekonwalescencji.

Dzięki samochodom służbowym i telefonom komórkowym pozostającym do dyspozycji każdej pielęgniarce Stacji, osoby chore objęte są opieką na każde wezwanie, również w soboty, niedziele i święta, a w razie potrzeby także w porze nocnej. Personel dociera do najbardziej odległych miejscowości i gospodarstw. Szybkość i niezawodność interwencji jest zasadniczym atutem opieki sprawowanej przez Stacje Opieki Caritas. Nieskomplikowane są również formalności związane ze zgłoszeniem pacjenta do opieki i uzyskania niezbędnej pomocy.

Do głównych zadań pielęgniarek stacji należy m.in.. opieka medyczna nad chorym i bieżąca kontrola stanu zdrowia poprzez mierzenie ciśnienia krwi, poziomu cukru, pobierania materiału do badań laboratoryjnych, wykonywanie iniekcji, opatrunków i wiele innych czynności pielęgnacyjnych i leczniczych. W celu zapewnienia optymalnej pomocy swoim pacjentom SOC współpracuje m.in. z OPS, przychodniami, placówkami administracji samorządowej oraz osobami, które mogą mieć wpływ na coraz lepszą jakość życia osób chorych, samotnych, niepełnosprawnych i starszych.

W 2012 roku zrealizowano 4490 wizyt u 138 osób z czego 21 osób to pacjenci wymagający codziennej pielęgnacji, pozostałą część pacjentów

stanowią osoby wymagające krótkotrwałej opieki, wykonanych zostało ponad 9000 czynności pielęgnacyjnych i leczniczych. Sprzęt rehabilitacyjno-medyczny użytkowały 67 osoby.

Niewielka ilość ośrodków rehabilitacyjnych w minionym okresie spowodował, że osoby starsze, niedołączone, chore, niepełnosprawne z wieloma dolegliwościami wymagającymi interwencji fizjoterapeuty, pozbawione były dostatecznego nadzoru rehabilitacyjnego i dostępu do stanowisk usprawniania. Inicjatywa Caritas Diecezji Opolskiej miała na celu poprawę tej sytuacji. Równolegle do sieci praktyk pielęgnarskich pod nazwą Stacje Opieki Caritas, wprowadza system ambulatoryjnych placówek rehabilitacyjnych zwanych Gabinetami Caritas. Gabinet w Białej otwarto w lipcu 1995 roku. Personel stanowią dwaj technicy fizjoterapii. Działalność gabinetu skłania wiele osób, zwłaszcza mieszkańców wiosek, do troski o swoje zdrowie. Stwarza możliwości korzystania z rehabilitacji, która podnosi samodzielność i jakość ich codziennego życia, a często pozwala podjąć utracone kiedyś funkcje zawodowe i społeczne. Gabinet dysponuje odpowiednim sprzętem do prawidłowej rehabilitacji. Rehabilitanci udzielali instruktażu i konsultacji osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom w zakresie rewalidacji.

W 2012 roku z usług GR skorzystało 112 osób, u których wykonano ponad 2340 zabiegów

kierownik SOC

mgr. Judyta

Scholz